

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Medhjælp til Sogneraadenes Formænd.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 273).

Sagen sættes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Det Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremlægge for det høje Ting, om Medhjælp til Sogneraadenes Formænd, har et Indhold, som er det høje Tings Medlemmer vel bekendt, idet det gaar ud paa at bemyndige Sogneraadene til ogsaa for det kommunale Regnskabsaar 1922—23 at tilstaa Raadets Formand som Medhjælp til Udførelsen af de ham paahvilende Forretninger et Beløb, der overstiger 30 Ø. pr. Individ af Kommunens Indbyggerantal efter sidste Folketælling, eller 500 Kr. Det er jo en Forlængelse af Gyldigheden af den Bemyndigelse, der gennem de senere Aar har været givet Sogneraadene, og jeg tillader mig at anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie.

J. P. Larsen: Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister at tage under Overvejelse, om det ikke vilde være betimeligt, at der blev truffet faste Regler for Vederlaget til Sogneraadetsformændene, og om det ikke tillige vilde være betimeligt, at disse faste Regler kom til at gaa i Retning af, at der foruden Medhjælpssummen ogsaa ydes dem et Vederlag for deres tabte Tid. Efterhaanden er der jo lagt et meget stort og omfattende Arbejde over paa Sogneraadene — det gælder for øvrigt alle Kommunalbestyrelser —, og det siger sig selv, at dette Arbejde efterhaanden maa komme til at lægge meget stærkt Beslag navnlig paa Formandens Tid. Det synes derfor at være et rimeligt Krav, at der bliver givet disse Mænd et Vederlag for den Tid, de sætter til, en Aflønning, om man vil. I Købstadkommunerne er det nu saaledes, at det er overladt til dem efter visse Regler at fastsætte en Lønning til Raadets Formand, og jeg skulde mene, at der er adskillige Landkommuner, der, hvad Befolkningstal og kommunal Administration angaar, er langt haardere spændt for end mange Bykommuner. Jeg kan ikke se rettere, end at her er et Forhold, som bør rettes i Landkommunernes og Sogneraadetsformændenes Favør, og jeg vil, i Lighed med hvad vort Partis Ordfører gjorde ved Sagens Behandling i Landstinget, henstille til den højtærede Minister at tage dette Spørgsmaal op til Over-

vejelse. — Jeg vil gerne gaa et Skridt videre endnu og gentage det samme, jeg sagde fra denne Plads ved det tilsvarende Lovforslags Behandling i Fjor, om man ikke nu vilde finde det betimeligt at tage op til Drøftelse Spørgsmaalet om at give Kommunalbestyrelserne Bemyndigelse til ogsaa at yde deres almindelige Medlemmer et passende Vederlag for deres tabte Tid. Den daværende Indenrigsminister havde ikke noget villigt Øre for dette Krav; jeg vil haabe, at den nuværende Indenrigsminister er saa meget mere velvillig.

I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Carlsen-Skiødt: Paa det konservative Folkepartis Vegne skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag, som er en Fornyelse af den gældende midlertidige Lov. Under de nuværende Forhold og med det Arbejde, der kræves af Sogneraadetsformændene, maa man vel nok anse Sætterne fra 1904 for det Beløb, der kan udredes til Formandens Medhjælpssum, for at være for lave, og jeg vil ogsaa gerne tillade mig at henstille til den højtærede Indenrigsminister at tage under Overvejelse, om vi nu ikke snart er kommet ind i saa normale Tider, at der kunde tænkes paa en fast Lovgivning paa dette Omraade, med nogen Forhøjelse af de Beløb, der kan bruges til at betale Formandens Medhjælp med. Men jeg vil dog gerne i Modsætning til det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen udtale, at for mig staar det som en stor Vanskelighed og som urigtigt at ændre det gennem lange Tider bestaaende Grundsyn: at det at være Sogneraadetsformand og Sogneraadetsmedlem er et kommunalt *Ombud*, et *Æreshverv*, om man vil, og for den Slags bør der ikke ydes Betaling som for et Embede. Jeg tror i alt Fald, at i Landkommunerne vilde det være til Skade for hele Administrationen, hvis disse Stillinger blev betalt som Embeder og ikke var, som hidtil, kommunale *Ombud* eller *Æreshverv*, hvad man nu vil kalde det. Den Dag, det Forhold tages op til Revision — og Tiden dertil vil formentlig snart være inde —, vil jeg henstille, at der ikke ændres ved det gamle Grundsyn, at det er et kommunalt *Ombud*.

Henningsen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag og takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han har forlænget Bemyndigelsen. Thi selv om en hel Del af de mange Op-